ARREST VAN HET HOF (Eerste kamer)
14 november 1985 *

In zaak 219/84,

Michael Powell, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, woonachtig te Brussel, vertegenwoordigd en bijgestaan door E. Lebrun, advocaat te Brussel, en, in het kader van de procedure van artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering, door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van T. Biever, advocaat aldaar, boulevard Grande-Duchesse Charlotte 83,

verzoeker,

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Gouloussis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg, domicilie gekozen hebbende bij M. Beschel, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende, in de huidige stand van het geding, de ontvankelijkheid van het door M. Powell ingestelde beroep tot nietigverklaring van de besluiten van de Commissie van 1 maart 1974, waarbij hij per 11 februari 1974 tot ambtenaar op proef is aangesteld, en van 31 oktober 1974, waarbij hij per 11 november 1974 in vaste dienst is benoemd, doch slechts voor zover hij bij die besluiten is ingedeeld in de rang A 5,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: R. Joliet, kamerpresident, G. Bosco en T. F. O'Higgins, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: P. Heim

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 6 juni 1985,

het navolgende

* Procestaal: Frans.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 28 augustus 1984, heeft M. Powell, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, beroep ingesteld tot nietigverklaring van de besluiten van de Commissie van 1 maart 1974 waarbij hij per 11 februari 1974 tot ambtenaar op proef is aangesteld, en van 31 oktober 1974, waarbij hij per 11 november 1974 in vaste dienst is benoemd, doch slechts voor zover hij bij die besluiten is ingedeeld in de rang A 5 en niet in de rang A 4.

2 Bij akte van 11 oktober 1984 heeft de Commissie ten aanzien van het beroep een exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen en heeft zij het Hof overeenkomstig artikel 91 van het Reglement voor de procesvoering verzocht, dat het op deze exceptie uitspraak zal doen zonder daarbij op de zaak ten principale in te gaan. Volgens de Commissie is het beroep tardief, omdat verzoeker niet binnen de in het Ambtenarenstatuut voorziene termijn van drie maanden een klacht heeft ingediend tegen het hem bezwarende besluit, te weten zijn aanstelling tot ambtenaar op proef, waarvan hij uiterlijk op 19 maart 1975 heeft kennis gekregen, de dag waarop het besluit houdende zijn aanstelling in vaste dienst in de rang A 5, hem ter kennis werd gebracht.

3 In de opmerkingen die verzoeker omtrent de exceptie van niet-ontvankelijkheid heeft ingediend, betoogt hij dat de beroepstermijnen opnieuw zijn ingegaan door nieuwe feiten die zich na 19 maart 1975 hebben voorgedaan. Als een van deze nieuwe feiten vermeldt hij de omstandigheid dat hij eerst naar aanleiding van een nota van 6 januari 1984 van J. C. Morel, directeur-generaal Personeelszaken en algemeen beheer, heeft vernomen dat te zijnen aanzien het besluit van de Commissie van 6 juni 1973 inzake de criteria voor de indeling in rang en salaristrap bij aanwerving was toegepast en dat op grond daarvan één jaar minder beroepservaring in aanmerking was genomen dan de beroepservaring van twaalf jaar en drie maanden welke hij had doen gelden en met bewijsstukken had gestaafd. Door deze inlichting heeft verzoeker zich voor het eerst rekenschap ervan kunnen geven dat hij volgens het tot aanstelling bevoegde gezag niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 3 van voormeld besluit van 6 juni 1973, volgens hetwelk het tot aanstelling bevoegde gezag een kandidaat in de rang A 4 kan aanstellen wanneer hij twaalf jaar beroepservaring heeft.

4 Uit de processtukken blijkt, dat het besluit van 6 juni 1973 inzake de criteria voor de indeling in rang en salaristrap bij aanwerving en de bij zijn toepassing gevolgde praktijk eerst in maart 1981 via een onder het personeel van de Commissie verspreide circulaire zijn openbaar gemaakt.

5 Volgens punt 2, „Loopbaan A7/A6", sub a) tweede volzin, van bijlage II bij de circulaire van maart 1981 betreffende de door het indelingscomité bij de toepassing van het besluit van 6 juni 1973 gevolgde praktijk wordt „bij een korte universitaire studie eventuele beroepservaring pas in aanmerking genomen vanaf het einde van het vierde jaar na het behalen van het diploma van het secundair onderwijs."

6 Te dezen zij erop gewezen, dat de betrokkene op grond van bovenvermelde bepaling niet kon weten, welke criteria in feite voor de vaststelling van zijn rang en salaristrap bij zijn aanwerving waren toegepast. Aangezien Powell in een ambt van de loopbaan A5/A4 was aangeworven, kon hij niet vermoeden dat een bepaling betreffende de loopbaan A7/A6 dwingend op hem van toepassing was. Bovendien had Powell, die overigens, zoals uit het getuigschrift in bijlage bij zijn verzoekschrift blijkt, gedurende vier jaar een academische opleiding had gevolgd, bij lezing van voormelde bepaling geen enkele reden om aan te nemen, dat zijn beroepservaring, die inderdaad ruim vier jaar na het behalen van het diploma van het secundair onderwijs een aanvang had genomen, eerst in aanmerking was genomen met ingang van een datum die na het feitelijke begin van deze beroepservaring lag.

7 Wat de circulaire van maart 1981 aangaat, kon Powell dus slechts in de mening verkeren dat hij in zijn rang en salaristrap was ingedeeld op grond van een discretionaire beoordeling, hetgeen ingevolge artikel 3 van het besluit van 6 juni 1973 geoorloofd was, met dien verstande dat zijn beroepservaring van 12 jaar en 3 maanden volledig was erkend. Hij had evenwel geen enkele reden om aan te nemen, dat hij volgens het tot aanstelling bevoegde gezag niet aan de minimumvoorwaarde van dit artikel voldeed.

8 De processtukken bevatten geen gegevens waaruit blijkt dat Powell bij een andere gelegenheid vóór de op 6 januari 1984 tot hem gerichte mededeling had kunnen beseffen dat zijn beroepservaring was gekort. De Commissie zelf heeft overigens niet gesteld dat betrokkene ooit een dergelijke mogelijkheid zou hebben gehad.

9 Mitsdien moet worden vastgesteld, dat de omstandigheden die bij voormelde nota van 6 januari 1984 ter kennis van Powell zijn gebracht, een nieuw feit vormen, waardoor de termijnen voor beroep opnieuw ingaan. Aangezien verzoeker de termijnen die op 6 januari 1984 opnieuw zijn ingegaan, in acht heeft genomen, is het beroep ontvankelijk.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

rechtdoende:

1) Verklaart het beroep ontvankelijk.

2) Verstaat dat de procedure zal worden voortgezet ten gronde.

3) Houdt de beslissing omtrent de kosten aan.

Joliet Bosco O'Higgins

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 14 november 1985.

De griffier
P. Heim

De president van de Eerste kamer
R. Joliet